

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De sacerdote in Hadenmare, qui carbones visus est masticare in
perceptione sacramenti, cap. 54.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ris Christi, illis in odium, maximè execrantur. Multa in distinctione quinta, cap. 22. de errore hæreticorum dixisse me recolo, & fortè nimis, timeo enim aliquos inde posse scandalizari, sed quicquid ibi dictum est, si-
cut testis est mihi Dominus, dixi ad gloriam Christi atque catholicorum, & ad confusionem hæreticorum. APOLLONIVS: Satisfactum mihi fateor, quantum gratiæ mereantur dignè communicantes. CAESARIVS: Priùs tibi ex scripturis ostendam, quam periculosè & quam grauiter peccent sacerdotes indignè confi-
cientes.

CAPVT LIII.

Sacerdo-
zes indi-
gnè Mis-
sam ce-
lebran-
tes, quā
graui-
ter
peccent.
2. Reg. 6.

Sicut legitur in regum, Oza sacerdos, bobus re-
calçitrantibus, ad arcam, ne declinaret, manum extendit, & mox super temeritate eu Dominus occidit: dicitur eadem nocte fuisse cum uxore sua. Si sacerdos, accedēs ad arcam figuralem sublevandam, ob iam dictam causam morte multatus est, quid putas pœnæ merentur sacerdotes adulteri & fornicarij, manibus verum Christi corpus tangentes? Si Ioannes, ut ait Augustinus, à pueritia in heremo conuersatus, in utero matris sanctificatus, ausus nō fuit illum tre-
mendum & reuerendum angelis Domini verticem tangere, quomodo tu peccator & pollutus, non dico verticem, sed totum Christum, Deum & hominem, non solum tangere, sed in ergastulo polluti corporis quasi includere & incarcerare præsumis? Multa alia contra malos sacerdotes proferre possem testimonia, sed magis te ædificant exempla.

CAPVT LIV.

IN Hademmare villa dicēsis Treuerensis cū qui-
dam sacerdos, qui adhuc viuit, Missam celebraret, Theodericus monachus Eberbacēsis, in hora sum-
ptionis, carbones nigerrimos illum vidi masticantē. Est enim idem Theodericus sacerdos simplex & re-
ctus, & multa ei diuinitus reuelantur. Existente me anno præterito cū Abbe meo in eadem villa, (habet enim domus de Eberbaco grangiam in eadem villa, & ad eā spectat diuina illic procurare) retulit nobis ma-
gister

gister grangia, dicens: Tantum pecuniæ oportet me dare iacerdoti prædicto, ne ecclesia diuinis carcat: est enim homo vitæ peruersæ ac luxuriosus, tres Missas frequenter in die celebrans. Cui Abbas respondit: Potius ei darem pecuniam ne celebraret: qui enim manducat & bibit indignè, judicium sibi manducat & babit. APOLLONIVS: Quid significat quòd carbones visus est manducare? Sumuntne mali corpus Domini? CAESARIUS: Sumunt, sicut & boni, sed tantum sacramentaliter. Carbonem ignis creat, & est carbo extintus ignis nutrimentum: qui enim indignè Christi corpus tractat & manducat, gehennam sibi præparat, & nisi de tanta culpa pæniteat, erit in combustionē, & cibus ignis æterni.

C A P V T L V.

REtulit mihi anno præterito Prælatus quidam religiosus, de partibus Frisia, rem nimis horredam de quodam sacerdote in eisdem partibus. Habet enim manus tam tremulas, ut corpus Domini non nisi per fistulam possit sumere. Die quadam, cùm ex eius manibus sacramentum super terrā cecidisset, timens ne ab aliquo possit videri, qui culpam proderet, timens etiam ecclesiæ suæ, plus quam animæ, pede illud dicitur calcasse. APOLLONIVS: In omnibus Christi passionibus non legi talem contemptum. CÆSARIUS. Idcirco dicit Augustinus super illum locum; Dederunt in escam meam fel, de crucifixoribus eius. Quibus similes sunt indignè, inquit, sumentes & confidentes. Grauius enim peccant contemnentes Christum regnante in cœlis, quam qui crucifixerunt ambulante in terris. Quòd verò ab eis conculcetur, alibi dicit; Conculcat Christum, qui libere peccat, & qui eo indignè participat. Ob huiusmodi excessus his temporibus grauissimè plagata est Frisia, sicut dixisse me memini in distinctione septima capitulo tertio, de pugile, qui corpus Domini sacerdoti de manibus excussit. APOLLONIVS: Si mali sacerdotes Christi corpus in altari, ut mihi videtur, crederent, nunquam talia præsumere.